

ขุนบรม (นิทานลาว)

นำเสนอเมื่อ : 13 ต.ค. 2552

เทวดำนาจานเรื่องพื้นขุนบรม

ในเรื่องพื้นขุนบรมของชาวอีสาน มีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า พงศาวดารลานช้าง กล่าวถึงการเกิดมนุษย์เผ่าพันธุ์ต่าง ๆ ว่า

เมื่อเกิดโลกใหม่ ๆ มีมนุษย์สามคน ที่สามารถติดต่อกับแกนหรือเทวดาบนสวรรค์ หรือเมืองฟ้าได้ คือ ปู่ลางเซิง ขุนเค็ก ขุนคาน ซึ่งอาศัยอยู่เมืองลุม หรือโลกมนุษย์ พญาแกน ซึ่งเป็นเทพบนสวรรค์ได้สั่งว่าเมื่อใดอาหารมาให้เช่นไหวแกน แต่ทั้งสามก็หาได้ปฏิบัติตามไม่ พญาแกนโกรธจึงดลบันดาลให้น้ำท่วมโลก ผู้คน บริวารของขุนทั้งสามล้มตายหมด คงเหลือแต่ขุนทั้งสามและลูกเมีย ได้พากันทำแพลอยไปตามน้ำ น้ำท่วมถึงเมืองแกนจึงได้เข้าเฝ้าพญาแกน เมื่อน้ำลดก็ได้ขออนุญาตพญาแกนกลับมาเมืองลุม พญาแกนอนุญาตให้กลับและได้มอบควาย ให้ตัวหนึ่งเพื่อมาช่วยทำนา ทั้งสามลูงมาอยู่ที่เมืองน่านอยู่อยู่ยงหนุได้สามปีควายก็ตายซากควาย ที่ทิ้งไว้นั้นได้เกิดมีต้นน้ำเตาพุ่งออกมาจากรูจุกควาย ต้นน้ำเตาพุ่งออกมา 3 ผล แต่ละผลใหญ่มาก ปู่ลางเซิงหรือเรียกอีกชื่อหนึ่งว่าแกนซีได้เอาเหล็กเผาไฟแล้วเจาะรูน้ำเตาทั้งสาม ผล พอเจาะเสร็จมีคนไหลออกมาจากผลน้ำเตามากมาย ผุ่งคนที่ออกมา มีผิวสีดำ เรียกว่า ข่า ส่วน ขุนคานหรือแกนสีได้ใช้ส่วเจาะผลน้ำเตาทั้งสาม เจาะเสร็จก็มีคนออกมามากมาย ผุ่งคนที่ออกมา มีผิวสีขาว เรียกว่า ไท ผุ่งคนเหล่านั้นได้มาเป็นบริวารของขุนทั้งสาม ภายหลังเมื่อคนมากขึ้น ขุนทั้งสามไม่สามารถอบรมสั่งสอนและปกครองได้จึงขึ้นไปเฝ้าพญาแกนหลวงฟ้า คิน พญาแกนหลวงฟ้าคินได้ประชุมแกนทั้งหลาย

เพื่อคัดเลือกหาเทพบุตรผู้มีบุญบารมีสูง ปรากฏว่าได้ขุนบรม
ซึ่งเป็นเทพบุตรของแกนฟ้าคืน และได้เลือกเทพธิดาให้ขุนบรม 2 องค์
คือ นางยมพาลา และ นางอกแคง
แล้วสั่งสอนการครองเมืองให้อยู่เย็นเป็นสุข การปฏิบัติตนต่อสามีภรรยา
และ จริยวัตรต่าง ๆ ที่ควรปฏิบัติ จากนั้นก็มอบสมบัติที่สำคัญให้ ได้แก่
ช้าง ม้า วัว ควาย ลงมาสร้างบ้านแปลงเมืองที่นานออยออยหนู
ในชมพูทวีป

ต่อมาขุนบรมมีลูก 7 คน
เมื่อเกิดมีเครื่องเขากาดบดบังแสงอาทิตย์ทำให้มืดมืดไปหมด
ขุนบรมจึงให้ขุนไยไล ยางาม ไปขอความช่วยเหลือจากแกน
แกนสั่งให้ลงมาตัดเครื่องเขากาด และเจาะน้ำเตาปิ้งที่เกิดกับเครื่องเขากาดสองผล
มีมนุษย์ สัตว์ สิ่งของ ไหลออกมามากมาย

ขุนบรมได้กำหนดเผ่าพันธุ์ให้ 5
เผ่า และได้สั่งสอนอบรมให้บุคคลเหล่านั้นมีความรับผิดชอบ
ในหน้าที่การงานอย่างเข้มแข็ง
พอลูกทั้งเจ็ดเจริญเติบโตขึ้นก็แบ่งปันสมบัติและเมืองให้ครอบครอง
และก่อนไปได้อบรมจริยวัตรของเจ้าเมืองให้เป็นอย่างดี
ต่อมาขุนบรมและมเหสี ทั้งสองก็เสด็จสู่เมืองสวรรค์ชั้นฟ้าดังเดิม (คณฺพล
ไชยสินธุ : ม.ป.ป.)

คนเราไม่มีอะไรแน่นอนยิ่งไปกว่าความตาย "ความตายนี้แขนคอสูบาดหย่าง
แมนสิบินเห็นฟ้า กะตายดามดั่งกัน ดอกนา ทานเอย"

จาก...ครูสมปอง จันทอง